

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/278/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412206190
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412206190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Miroslava Jamricha v právnej veci navrhovateľky Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 36 857 033 proti odporcovi: Ing. S. A., nar. XX. X. XXXX, bytom L., S. XXX, v konaní o zaplatenie 208,48 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne, č.k. 5C/2/2013-56 zo dňa 25. marca 2013, takto

rozhodol:

Vo výroku, ktorým súd zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľke sumu 158,04 Eur s príslušenstvom (I.), ponecháva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

V ostatných častiach (II., III., IV., V.) rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Dolnom Kubíne zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľke 158,04 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 21. 5. 2008 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Určil, že zmluvné podmienky obsiahnuté v čl. XII Všeobecných obchodných podmienok k Zmluve o pôžičke 211-C, v bode 12.2, takisto v bode 12.3, sú pre ich neprijateľnosť neplatné a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní v zamietavajúcej časti vychádzal z ust. § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že vo výroku rozhodnutia uvedené ustanovenia všeobecných obchodných podmienok k zmluve o pôžičke považoval za neprijateľné zmluvné podmienky, od ktorých si navrhovateľka odvodzovala jednak nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % z dlžnej splátky, ako i nárok na zaplatenie sankčných úrokov 0,05 % denne z nesplateného úveru. Zmluvná voľnosť aj pri spotrebiteľských zmluvách, pre ktoré bol podporne dojednaný režim Obchodného zákonníka, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv, obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. Zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút predstavuje svojou povahou paušalizovanú náhradu škody. Rovnako aj úrok z omeškania predstavuje odškodnenie veriteľa za nemožnosť disponovania s finančnými prostriedkami zo záväzku už splatného, keďže dlžník si nespĺnil včas a riadne svoju povinnosť peňažného záväzku. Uvedené ustanovenie všeobecných zmluvných podmienok potom podľa názoru súdu v kontexte celého zmluvného dojednania účastníkovi je nevyvážené, a to v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. V prípade „sankčného úroku“ ide v poradí

o tretiu sankciu za porušenie zmluvnej povinnosti odporcu riadne splácať svoj dlh, ktorej výška sama o sebe je viac ako dvojnásobná oproti výške zákonných úrokov z omeškania. Keďže podľa názoru súdu niet rozumného dôvodu odôvodňujúceho viacnásobné postihovanie odporcu ako spotrebiteľa, a tým aj slabšej strany v zmluvnom vzťahu za omeškание s plnením jeho povinnosti riadne a včas splácať dohodnutým spôsobom poskytnutý úver, považoval súd vo výroku uvedené ustanovenia všeobecných obchodných podmienok za neprijateľné, spôsobujúce značnú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ktoré navyiac neboli individuálne zmluvne dojednané.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, okrem vyhovujúcej časti (I.), podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľka. Žiadala rozsudok v napadnutých častiach zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť a zrušiť výroky určujúce neprijateľné zmluvné podmienky. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku je potrebné považovať ustanovenia, ktorých zmyslom alebo účinkom je požadovať od spotrebiteľa, ktorý si nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako náhradu. Za neprijateľnú podmienku nemožno považovať také ustanovenie, ktoré teda nepožaduje od spotrebiteľa platenie neprímerane vysokej sankcie. Je preto nesporné, že v spotrebiteľskej zmluve je prípustné dojednanie ustanovenia sankcie pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, v opačnom prípade by boli ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, ako i § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s prílohou č. 1 písm. e/ Smernice rady 93/13/EHS absolútne, resp. by zakazovali akúkoľvek a každú zmluvnú sankciu. Keďže však právna úprava zavádza len obmedzenie pre zmluvné sankcie, potom je zrejmé, že dojednanie o pokute nemôže byť neprijateľným z dôvodu, že zákonným dôsledkom omeškania je aj vznik nároku na úrok z omeškania. Pokiaľ súd vo vzťahu k úroku z omeškania uvádza, že tiež predstavuje odškodnenie veriteľa za nemožnosť disponovania s finančnými prostriedkami, treba uviesť, že jeho výška nie je objektívne spôsobilá ani donútiť dlžníkov plniť svoje záväzky a už vôbec nie odškodniť veriteľov v situáciách, kedy dochádza k porušovaniu zmlúv zo strany dlžníka. Zmluvná pokuta nemôže predstavovať duplicitnú sankciu spolu s úrokmi z omeškania, nakoľko nárok na zmluvnú pokutu mohol vzniknúť len pri omeškaní s úhradou splátky trvajúcim 30 dní. Nárok nevzniká automaticky a ihneď pri prvom dni omeškania. Závery súdu o neprijateľnosti jednotlivých ustanovení všeobecných obchodných podmienok sú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a Smernice rady 93/13/EHS, pričom skutkové i právne závery súdu sú neúplné, predčasné a založené na nesprávnom právnom posúdení.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. v napadnutých častiach ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa v odvolacom konaní neboli uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Ako vyplynulo z doterajšieho priebehu konania, navrhovateľka si uplatňovala svoje nároky na základe ustanovení zmluvy o úvere, ktoré boli dojednané formou všeobecných obchodných podmienok (tzv. formou predtlaču), s ktorými sa síce mal možnosť odporca - spotrebiteľ oboznámiť, ale nemohol ovplyvniť ich obsah (tak ako to judikovali súdy už vo viacerých obdobných prípadoch), čo samo o sebe spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto podmienky je potom vždy potrebné v zmysle § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, a preto, tak ako je vyššie uvedené, odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutých častiach ako vecne správne potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, lebo mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.